

VII. kötet.

Budapest, 1892. szeptember 11-én.

37. szám.

Egből a földre.



Egy fiatal férj anyósának jelenlétében rózsával kedveskedett a nejének.
— Nézd, édesem, ez a rózsá a te hasonmásod.

— Ej-ej, fiam uram, — szól közbe az anyós,
— udvariasabb hasonlatot is mondhatott volna; vagy nem tudja, hogy a rózsának tövise is van?

— Csakugyan, mama, ha nem figyelmeztet rá, majdnem elfelejttem.

Váratlan hatás.

A. Béla, megjött-e már nőd a fürdőből?

B. Meg.

A. Könnyített-e baján a fürdés?

B. Könnyített bizony, csakhogy nem az ő baján, hanem az én tárczámon.

Az éhség humora.

— No, halljátok, ilyet még nem ettem életemben!

— Mit?

— Hogy egész nap ne egyem semmit.

Ismeri már.

Uzsorás. Hagyjon nekem békét, Barlangligeti úr! Mondtam már, hogy nincsen kölcsön adni való pénzem.

Barlangligeti. Csak nem gondolja, hogy elhiszem?

Uzsorás. Már miért ne hihetné el?

Barlangligeti. Mert akkor nem volna olyan gromba.

Sülyösd és Püspöki dualisztikus monarchia: kis egyház-községek lévén, közös papjuk van. Egyik héten a sülyösi embernek predikál, másik vasárnap pedig a püspöki ember lelke üdvösségét foltozgatja. Ebből látszik, hogy a tiszteletesnek nem épen rossz sora van, 52 predikációra csak 26 beszédet kell készítenie. Arról ugyanis tökéletesen biztos, hogy sülyösi ember, még ha a püspökiek agyon nem vernék is — a mint hogy megtennék, — be nem lép a püspökiek templomába, sülyösi tájszólás szerint zsinagógába, és viszont. Mert hát a sülyösi atyafi lenézi a püspökiit, a püspöki polgár meg annál fogva gyűlöli a sülyösdit.

A jó viszony oka nagyon egyszerű. Mind a két falu utolsó szál emberig kálomista, még a vályogvető cigány is az; de Sülyösd valamivel nagyobb, tehát ott lakik a pap, s azonkívül, a mi fő, Püspökinek nincs harangja. Már pedig a harang nélküli templom csak zsinagóga. Legalább a sülyösdiak azt tartották s nem is igen igyekeztek eltitkolni a püspökiek előtt. Sok emberhalált okozott már az a harang, a melyik nem volt Püspökiben, mert bizony csak említeni kellett, s a püspöki atyafi vére egyszeribe fölzaladt a fejébe, elvakította úgy, hogy nem látott semmi egyebet, mint a helyet, hová ütni akart. Az pedig rendszerint nem a lába volt az ellenfélnek.

Végre is megsokalták a jó püspökiek a dolgot, átlátván, hogy mindenképen ők húzzák a rövidebbet, mert ha püspöki ember fejét verik be a sülyösdiak, hát akkor a püspöki ember feje be van verve, az pedig elég baj; ha meg a püspöki atyafi sülyösi ember fején üt fölös számú nyilást, becsukják az istenadtát, a mi szintén nem kellemes dolog. Igaz, hogy a sülyösdiak épen így jártak, de hát ő nekik van harangjuk.

Mindezeket sommázzván, hosszas tanakodások után oda lyukadtak ki a püspökiek, hogy tenni kell valamit, mert ez az állapot tarthatatlan.

De hát mit?

Sok itcze ital és sok pipa dohány elfogyasztása után az előljáróság határozott.

«Közadakozás indítatván, harang öntetődjék.»

Ettől a pillanattól fogva beszélhetett a sülyösi ember a mit akart, a püspöki oda se hederített. Érezte, hogy fölül került.

A dolgot titokban tartották, még a pap sem tudott róla semmit.

Fél esztendő alatt együtt volt a pénz. A bíró meg két esküdt bementek Kolozsvárra, megrendelni a harangot. Ügyesen jártak el, Simon mester, az örmény harangöntő, kikalkulálta, hogy erősebb hangja lesz mint a sülyösdiaké. Volt öröm oda haza. Aznap éjjel senki sem aludt Püspökiben.

Virágvasárnapján lett volna a harangfelszentelés. Az esküdték már szerdán felöltözökdtek ünneplőjükbe, a mi-

ken ragyogtak a diónagyságu ezüst pitykék; felhúzták szükségű csizmáikat, a parádéra való tekinteten kívül már csak azért is, hogy legyen hova elrejtteni a rengeteg bankót — a harang árát.

Az egész falu kikisértte őket. Ha fele áldás esik csak rájuk, mint a mennyit kaptak bucsuzáskor, Püspöki és Sülyösd ma a legjobb egyetértésben élhetnének. Hanem hát a sors, ez a szemtelen kukta, másképen akarta.

Izgatottságtól kipirosodott arcczal léptek be a mesterhez.

— No, Simon mester, megvan-e a harangunk?

Mennyi büszkeség ebben az egy szóban!

— Meg, meg, hát hogyne, hiszen megmondtam, hogy meglez, hát akkor csak megvan! — mondá a mester sunyi önérzetességgel, a minőt csak egy örmény harangöntő képes produkálni. Mert tény az, hogy minden mester büszke mesteri mivoltára, s az is bizonyos, hogy nem sunyi örményt még spirituszban sem látni.

— Miska, hozd a méhelykulcsot!

— Ott van la! — szólott Simon, méltóságteljesen mutatva a műhely sarkában álló haranglábra, melyre fel volt függesztve a püspökiek egész büszkesége és összes reménye, a természetes, ragyogó harang.

Bíró uram keble egyszeriben úgy megdagadt az örömtől, hogy három pityke lepattant a mándlijáról. Messze elgurultak. A mester előzékenyen futott a pörgő jószágokat összekeresni. Jobb tenyerébe szedte, majd meg áttette a balba, mintha a súlyukat próbálgatná. Aztán visszaadta gazdájuknak a diónagyságu ezüst gombokat.

— Kár, — mondá a mester.

— Sebaj, majd fölvarrja az anyjuk odahaza, — viszonzá a bíró. — Hanem szeretnék ám a harangunk szavát hallani.

Simon megfogta a kötelet, meglóbálta a harangot. Gyönyörű tiszta hangot adott, mintha szinezüstből volna.

De alig bűgött el az első pár ütem, az esküdték egyszerre elsápadtak, a bírónak elcsuklott a szava, csak kezével tudott inteni, hogy elég.

A mester elbámult. Mi baj történt?

— Hiszen ez pápista harang, — fuldoklá a bíró.

— Nem kálomista, — egészíté ki az egyik esküdt.

— Pedig mi azok vagyunk, — tódítá hozzá a másik.

Simonnak kiderült az arcza, újra meg akarta fogni a kötelet, de hamarosan mást gondolt. Szemeit kimeresztette, száját eltátotta, talán még el is sápadt.

— Hát mért nem mondták kendtek ezt akkor, mikor megrendelték?! Most újra kell önteni az egészet, — több ezüst is jön bele. Oh jaj! ilyen sem történt még velem, mióta mester vagyok. Iszonyú, borzasztó, rettenetes! Milyen jól sikerült, aztán mégis rossz!

Olyan jajgatást vitt véghez, hogy a deputációnak kellett őt csitítgatni. Nagy nehezen megnyugodott valahogy.

— Aztán mikorra lehetne újra önteni? — kérde a bíró szomorúan.

— Ha megvolna az ezüst hozzá, — sóhajtott a gambecz, — holnap ilyenkorra talán ki is hülne, de hát egész Kolozsvárott nincs most annyi ezüst, a mi elég volna bele. Mind elvitték Fehérvárra a pénzverőknek. Meg aztán sokba is kerül nagyon. Uj forma, újra fényesíteni, oh jaj!

— Hm, hm, ha csak ezüst köll, — véleményezte a bíró.

— Az csak találkozónk hamarjában, — mormogá az idősebb esküdt, átadván a döntő szó kimondását az ifjabbnak.

— Ehun a pitykénk.

— Talán elég lesz, — dörmögte Simon, szakértőleg mérve végig a pompás mándli-diszítést.

esapnak a lovak közé, délre otthon lehetnek a haranggal. Otthon meg elmesélik szépen, hogy nem önthettem meg a harangjukat, mert Kolozsvárról mind elvitték az ezüstöt pénzt verni. Hát te mit vigyorogsz itt? — riadt a mester Miskára, ki hol a harangot, hol a megkopasztott előjáróságot szemlélgette, olykor-olykor Simonra is merészkedvén jókedvű ábrázatját felemelni.

A tervezet örömmel fogadtatott.

Hajnalban bekopogtatott Simon az ajtón:

— Jöjjenek kendtek!

Beléptek a műhelybe. Még alig derengett. Csak körvonalait látták az újabb alkotásnak. Simon próba-harangozást rendezett.

Bim, bim, bamm, bimm — mmm —



Egy pár perc alatt mérlegre került a sok gomb. Az utolsóval együtt éppen kifutotta.

Szegény, ékességöktől megfosztott püspökiek úgy néztek egymásra, mint a frissen nyirt birkák.

— Hogy megyünk így az utcára?

— Ki fognak nevetni.

— Ujjal mutogatnak.

— Mit szólnak otthon?

— Bizony, majd az anyjuk...

— Azt hiszik, beittuk.

— Tudják mit? — szólott Simon vigasztalólag, — becsukom kendteket a belső szobámba. Egész nap ott lesznek, meg is hálhatnak ott. Nem fogja kendteket senki sem látni, ha ki nem dugják az orrukat. Holnap hajnalban indulnak, olyankor Kolozsváron nem jár senki. Bele

Legtisztább szavú kálomista harang.

Bezzeg lepattogtak volna most a pitykék mind, csak meglettek volna.

A sülyösdieket a guta környékezte, mikor virágvasárnapján egyszer csak hallják, hogy Püspökiben harangoznak.

És nem tudom, nem történik-e gutaütés folytán előállott tömeges halálozás, ha a sors úgy nem rendeli vala el, hogy a szóban forgó virágvasárnap előtt tizenöt esztendővel Miska gyerek Sülyösdön lássa meg a szép napvilágot s hogy néhány napra szabadságoltatván, éppen abban a pillanatban érkezék faluja határába, mikor a püspökii harang gyilkos hangjai javában rezgették a levegőt.

Miskának persze — nem született volna sülyösdinek,

ha nem tette volna — első dolga volt elmesélni, hogy csapta be az örmény a jó püspökieket. Először csupa tévedésből úgy húzta meg a harangot, mint a pápisták szokták, aztán hogy észrevette a tévedés hatását, elhitette velök, hogy újra kell öntenie a harangot és ezüsthány örve alatt leszedette a pitykéket s azonkívül szép summa pénzt kicsalt tőlük munkadíj fejében.

Másnap persze már a püspökiek is megtudták, hogy mennyire be vannak esapva. Pört indítani nem mertek, mert szégyelték a dolgot szörnyen.

Azóta a súlyösi ember nem bántja a harangot, hanem azt kérdi, hogy megkerültek-e már a bíró uram pitykéi?

A statisztika azt mutatja, hogy a fejbeverések száma nem csökkent, tehát megint csak a püspökiek húzzák a rövidebbet. Hja, sorsát senki sem kerülheti el!

Az elragadtatás hevében.



Udvarló. Kisasszony, kegyed imádásra méltó, s én... én kegyedet, istenemre! borzasztó csinosnak találom.

Feltalálta magát.



Hölgy. Tudhatná már, főhadnagy úr, hogy az én szívem egy bevehetetlen vár.

Főhadnagy. Akkor szabad kérnem nagysádat, hogy nevezzen ki bele várparancsnokká?

Enyhítő körülmény.

Bíró. Tehát bevallja, hogy a kocsmáros pinczejéből eltulajdonított hat palaezk bort? Vannak-e enyhítő körülményei?

Vádlott. Igen is van: a bor ihatatlan volt.

Félreértés.

Orvos. Aztán magánál volt az ura, mikor leesett a háztetőről?

Parasztasszony. Persze hogy nálam volt, hiszen a mi házunkról esett le az istenadta.

Nagylelkű ajánlat.

Bankárné (a zongoramesterhez). Félbe kell szakítanom a mai zongora-órát, mert vendégeink érkeztek s leányomnak is társaságukban kell lennie. Kérem, adja holnap a mai órát s vonja majd le belőle, a mit ma már lejátszottak.

Védelem.

Bíró. Ön azzal van vádolva, hogy vádlónak, mialatt fürdött, ellopta száz forint értékű arany óráját és a mellényét.

Vádlott. Kérem alássan, bíró úr, csak a mellényét! Mit tehetek én róla, hogy az órája benne volt?



A ki ostobaságát leplezni tudja, nem is ostoba ember.

*

A világ olyan husos fazék, melyet mindenki lát és hall forrni; de csak kevesen ehetnek belőle.

Pompás óra.

Százados. Pompás órát vettem ma!

Főhadnagy. És jól jár?

Százados. De még hogy! Ördög és pokol! Negyven perc alatt tesz meg egy órát!

Azonos eredmény.

— Ejnye, de szép rendben van bátyámnak egy idő óta a szakála, talán borbélyiál fésülteti?

— Dehogy, csak a feleségem beteg.

Családi kötelék.

Vendég (a szállodatulajdonoshoz). Az ön kápusa egy faragatlan ficzkó.

Szállodás. Abban igaza van uraságodnak.

Vendég. Mogorva és goromba s mind elüzi az ön vendégeit.

Szállodás. Szent igaz.

Vendég. Az ön helyében már régen elkergettem volna.

Szállodás. Arra már én is gondoltam, csak hogy lehetetlen.

Vendég. Már miért volna lehetetlen?

Szállodás. Mert ő az én — ipam.

Jóteköny előadáson.

— Mennyi a belépő-díj?

— Tetszés szerint.

— Itt van tíz krajczár.

— Az kevés. A tetszés husz krajczárnál kezdődik.

Feltalálta magát.

Úr. Én szégyelnék így dologtalanul az utcásarkon álldogálni s mások könyörületességén tengetni életemet. Én az ön helyében szivesebben dolgoznám s magam keresném meg a kenyeremet.

Koldus. Az — izlés dolga.

A fősvénység átka.

437

A. Te, ne lépj barátságra ezzel a Fukarival!

B. Miért ne, hiszen ő egészen derék embernek látszik?

A. Te még nem ismered őt; olyan fősvény, hogy a multkor még husz forintért sem lehetett rávenni, hogy az őt megillető tíz forintról lemondjon.

Átlátott a szitán.

Hadnagy (polgári ruhában találkozik az ezredesével). Bocsánat, ezredes úr, nem méltóztatik tudni, hol lakik Kardos hadnagy? Én a fivére vagyok.

Ezredes. Nem tudom. (Másnap a rapporton Kardos hadnagyhoz.) Hadnagy úr, ha még egyszer meg találja önt látogatni a fivére, harmincz napi kaszárnya-áristomot kap ön tőlem.

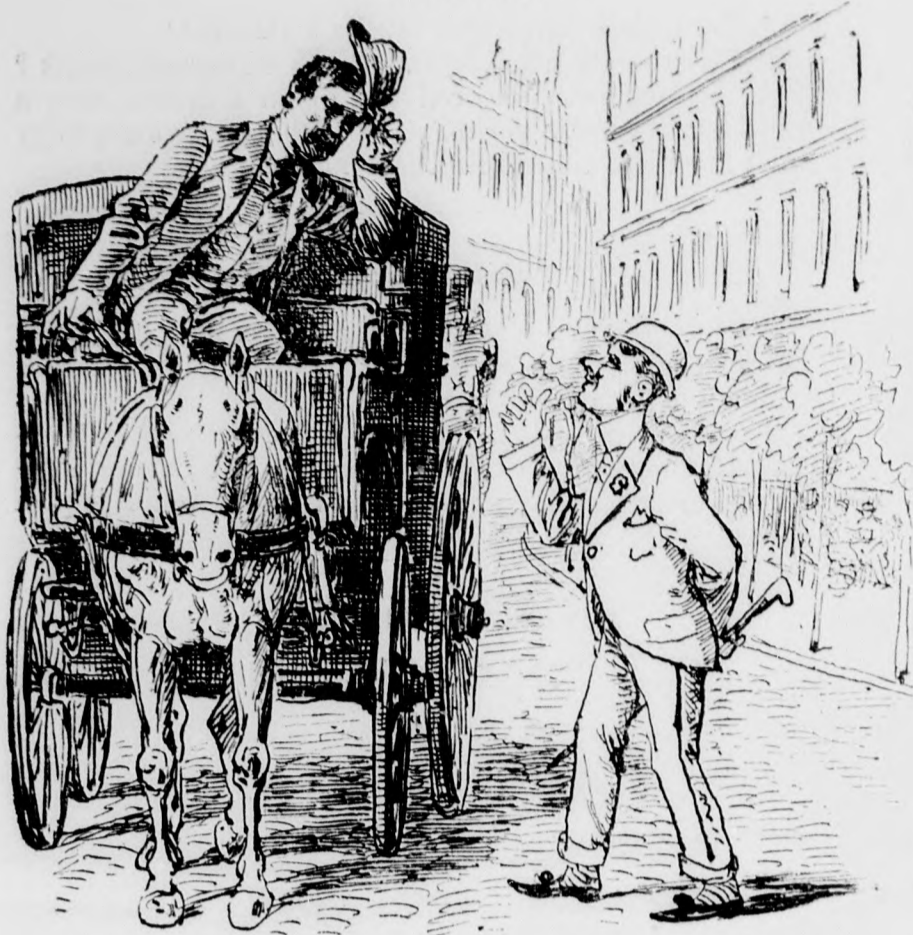
Paraszt-észszel.



— Jaj, a komámasszonynak nagy baja van! Gyomorrákja van. Most jégdarabokat nyelet vele a doktor.

— Dejszen nincs annak a doktornak esze! Hiszen ha a jégdarabot enyel i, viz lesz belőle, s a rák csak megél benne.

Kiváncsi.



- Mennyiért visz ki a központi indóházhoz ?
- Nyolezvan krajczárért, nagyságos úr.
- Köszönöm, csak azt akartam tudni, mennyit takarítok meg, ha gyalog megyek ?

- Te, Béla, az idén csak leteszed az első szigorlatot, úgy-e ?
- Letenném én, csak rá érnék.
- De hát mi dolgod van egyéb ?
- Furesa kérdés! Hisz úgy be vagyok fogva, mint egy komfortáblis ló. Azt kérde, mi dolgom van ? Hát szeptemberben az olvasóköri választásokkal vagyok elfoglalva, októberben ismerkedési estélyeket tartunk, novemberben matinékat rendezünk, decemberben bálbizottságokat alakítunk, januárban és februárban bálozom, márcziusban a bálók alkalmával felmerült becsületbeli ügyeket intézzük el, áprilisban a párbajsegédek nézeteltéréseit egyenlítőjük ki, májusban a majálisokon kell részt vennem, júniusban vannak a sportversenyek, júliusban és augusztusban aztán kipihenem egész évi fáradalmaimat és új erőt gyűjtök a jövő évekre. Hát mondd meg, mikor érnék rá még arra is, hogy a szigorlatra készüljek ?

Bokros teendők.



Nagy veszély.

Márton gazda. Miért sir kend, komám ?

Mihály gazda. Nagy okom van rá. Éppen az imént kaptam a nagyobbik fiamtól levelet, a ki a katonaságnál szolgál. Azt írja, hogy örvezető lett, a mi nagyon elbúsított, mert hát tudja komám, ha háború talál lenni, mindig a magasabb rangúakat veszi legelőbb célba az ellenség.

Diána.

Szép mint egy Diána,
Körül is van véve
Tüzes udvarlókkal,
Csak még egy férj kéne.

Azt is kap idővel,
— Bolond egyik-másik, —
Valódi Diána:
Szarvasra vadászik.

Huan Béla.

Érthető ok.

I. baka. Hogy szeretheted azt a rút leányt ?

II. baka. A leány ugyan csunya, de nagyon szépek a libaczombjai.

Furesa mentség.

— Nem szégyenli magát, János, fázni, mikor a hőmérő + 4-et mutat ?

— Ki tudja, mióta lóg ki az a hőmérő ?

Tanár. De hogyan irjam én alá az ön indexét, mikor sohasem láttam az előadásomon, legalább cseppet sem emlékszem az ön arcára?

Joghallgató. Nagyságod bizonyára összetéveszt engem egy másik hallgatójával, a ki sohasem járt az előadásokra s rendkívül hasonlít hozzám.

Tanár. Az bizony meglehet. Adja ide hát azt az indexet, hadd irom alá!

Csontos lovag.

Kis leányka szörnyen jajgat,
Mi baja? A szerelem —
Éjjel soha nem is alhat,
Sír, csak sír ő szüntelen.

Szegény költő szörnyen jajgat,
Mi baja? A szerelem —
Éjjel soha nem is alhat,
Ír, csak ír ő szertelen.

Lármás korhely szörnyen jajgat,
Mi baja? A szerelem —
Éjjel soha nem is alhat,
Iszik ő csak végtelen.

S Csontos lovag mélyen hallgat,
Mi baja? A szerelem —
De nem csinál ezért nagy zajt,
Meghal büszkén, csendesen.

Haan Béla.

Mindig az anyós.



Burnóttal kínálja az orvos asztali szomszédját.
— Ejnye, beh gyönyörű szelence! — kiált fel ez.
— Tetszik? A minap kaptam ajándékba.
— Bizonyára valami *hálás vőtől*?



Hölgy. Tavaly férjhez ment a szakácsném, a ki nagyon ügyes volt a befőttkészítésben. A múlt héten írok neki, hogy írja le nekem a dinnyebefőtt készítése módját. El is küldte; de képzelje csak, Okosdy úr, mennyire el van az az asszony bizakodva, mióta férjnél van! Azt írja nekem: «Végy tetszés szerinti mennyiségű dinnyehajat, vágd le a külső héját!...» Nem hallatlan dolog ez? *Per tu mer* hozzám szólani az én volt szakácsném!

Ötven százalék.

Nyaviga elnegy egy délután a czipészéhez a czipőjéért, melyet fejelés végett hagyott nála; azonban megütközve látja, hogy az üzlet be van zárva. Töprengésének csakhamar véget vet az emeleten lakó czipész lekiáltván:

— Az üzlet be van zárva, mert csődöt kértem magam ellen.

— Bánom is én, csak adja vissza a czipőmet!

— Itt van! Ötven százalékot adok a hitelezőimnek. — S azzal ledobja az utcára Nyaviga czipőjének az egyik felét.

Helytelen kifejezés.

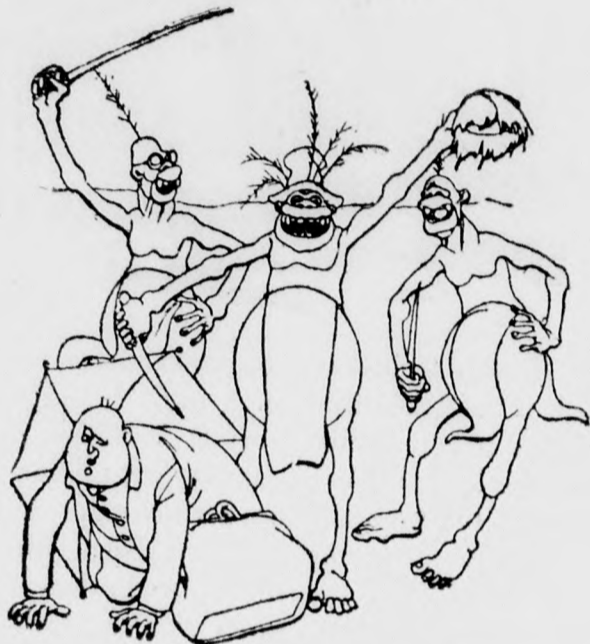
Holmi malaczlopás miatt letartóztattak egy cigánykaravánt. A kis bíró külön zárkát jelölt ki a férfiaknak, külön zárkát a nőknek és gyermekeknek. Az egyik asszony azonban oltár előtt tett esküjéhez híven még a kóterbe is követni akarta férje urát, ha a kisbíró vissza nem tartaná:

— Ebbe a zárkába fejérnépnek nem szabad belépni.

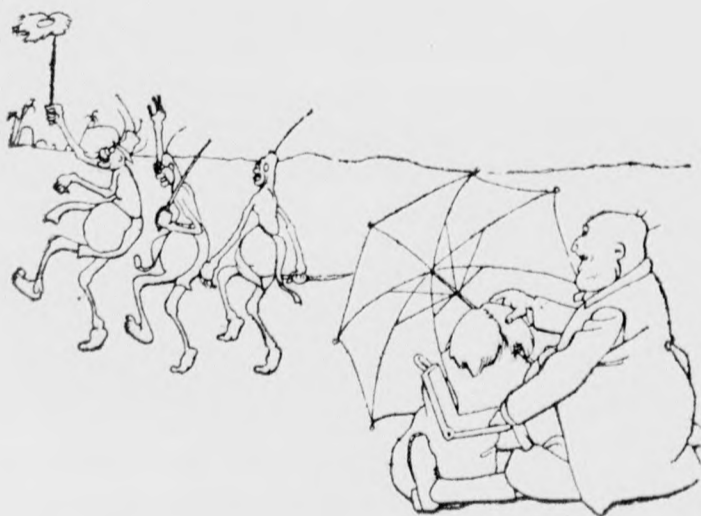
— Mán hogy vóná ázs in anyukom fejérnép, mikor olyan fekete mint ázs ícsáká? — replikáz a cigány asszony erősebbik fele.



Egy tudós jár Afrikában,
Hol skalpoznak még javában.



Csak páróka ám a zsákmány,
A tarfej se mindig hátrány.



S míg a vadnép tánczra perdül,
Másat vesz ki a kufferből.



Jó, hogy kettőt vitt az útra,
Mást tehet most a fejbűbra.



A vadnép megrökönödött
A hamar nőtt üstök fölött.



Menten vállaikra veszik
És fölöttük urrá teszik.

A nagyothalló.

Orvos. Mindjárt meglátjuk, miben áll az ön siketsége. Hallja a zsebórám ketyegését?

Hölgy. Nem.

Orvos (közelebb tartja az órát). Hát most?

Hölgy. Most se.

Orvos (egészen a füléhez tartja). De most csak igen?

Hölgy. Csöppet sem.

Orvos. De hiszen akkor olyan süketnek kellene lennie, mint a föld, s az én hangomat se hallhatná!

Hölgy. Pedig azt jól hallom.

Orvos (véletlenül az órára néz). Ah, bocsánat, most veszem észre, hogy nem is jár.

Elhamarkodott dicséret.



— Hallotta már, Ilka kisasszony, hogy Csélesapy tegnap óta vőlegény?

— Ah, és én csak az imént dicsértem Jolán előtt, hogy milyen csinos fiatal ember!

Rossz közmondás.

— Azt szokták mondani: evés közben jön meg az étvágy. Én már két óra hosszat eszem, és még sincs étvágyam!

Tiszteletbeli tag.

Biró. Butykos Ferencz is rendesen részt vett a bandájokban?

Tolvaj. Nem; ő csak tiszteletbeli tag volt.

Sok zaj semmiért.

441

Egy kisasszony a szomszéd városban lakó közeli rokonánál volt látogatóban. Volt pedig abban a városban egy másik távoli rokona is, a kit bár még sohasem látott, másnap délelőtt szintén meg akart látogatni.

— Aztán el ne fogadd az ebédre való meghívást! — mondja unokanővére.

— Már miért ne fogadná el? — replikázott fivére. — Az illetlenség, másnak a meghívását visszautasítani, s tulajdonképen az is rokon.

— Micsoda rokon? — Olyan emberek azok a Völgyiék, hogy nem érdemlik meg, hogy az ember nálok maradjon ebédre.

Egy óra hosszat vitatkoztak, míg végre elhatározták, hogy jól van, hát ebédeljen ott. Elkísérik tehát a vendég kisasszonyt Völgyiékhez, a kik a legnagyobb szívességgel fogadják, leültetik s beszélgetnek vele, kérdezzetnek családjáról, s mindenféléről, végre pedig — nem hívják meg ebédre.

Előléptetés a halál után.

Tanácsos. Látja, édes barátom, ebben a sirban nyugszik a feleségem. Harmincz éve már, hogy meghalt, még se tudom őt feledni!

Titkár. De tanácsos úr, a sirkövön az áll: «Itt nyugszik Kis Gábor min. tanácsos neje.» Már pedig harmincz évvel ezelőtt méltóságod nem lehetett még miniszteri tanácsos?

Tanácsos. Persze hogy nem, akkor még csak fogalmazó voltam; de mivel a nő mindig a férje rangját viseli, valahányszor előléptem, mindig új sirkövet csináltattam neki, melyre a megfelelő rangot is rávéstem. De azt hiszem, ez már az utolsó sirköve lesz, mert nem igen van már reményem, hogy feljebb mehessek.



Budapest, H. K. Nem vagyunk egy véleményen. Az adoma is olyan, mint az epigramm. Nem az által emelkedik az agiója, minél hosszabbra van nyújtva, hanem ép ellenkezőleg: minél rövidebben van előadva. Lepároljuk, a mi fölösleges bennök. — *Esztergom.* Csak pár órával késett; de ez a pár óra fölért egy egész héttel. — *Turkeve, T.* No de most már csakugyan elkelve. — *Budapest, K. P.* A versek közelebb kerülnek bemutatásra, mert az adomák már régen túlestek rajta. — *Lexi.* Az egyiket felhasználjuk. A kérdezettnek színét se láttuk, hihetőleg a postán veszett nyoma. — *Budapest, Z. O.* Egymásután felhasználjuk őket. Rugott csillagok cím alatt többnyire prózában írt epigrammokat szoktunk közölni; az önéi prózában vannak ugyan írva, de távolról sem epigrammok. — *Debreczen, K.* Nem régen jelent meg lapunkban. — *Budapest, A. K.* Sajnálattunkra egyiknek se vehetjük hasznát. Hiszen így minden gymnazista tud rajzolni. — *Kaposvár, N-n.* Legközelebb megrajzoltatjuk. — *Budapest, L.* Egy kis türelmet kérünk. — *Budapest, B. A.* Az egyik csinos, a többi nem annyira csattan, mint inkább pufog.

HIRDETÉSEK

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapestben megjelent és minden könyvtárnál kapható:

IGY VAN JÓL!

Víg regény.

Irta

DEGRÉ ALAJOS.

Ára füzve 1 frt.

SZEDER-INDÁK

ELBESZÉLÉSEK.

Irta: Baksay Sándor.

Ára füzve 2 frt. Díszkötésben 2 frt 50 kr.

Tartalom: Jáhel. — Babett. — Három kereszt. I. A fehér kereszt. II. A fekete kereszt. III. Házaló kereszt. — Recepte.

GYALOG-ÖSVÉNY.

Elbeszélések.

Irta

Baksay Sándor.

Kiadja a Kisfaludy-Társaság.

Két kötet.

Ára füzve 4 frt. Vászonskötésben 5 frt.

Egy évig mondurban.

Karcolatok

az egyévi önkényes-életből.

Irta

Kacziány Géza

(gyaloghuszár).

Ára füzve 1 forint.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapestben megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Zöld Könyvtár.

(Csinos, zöld vászonkötésű kötetekben.)

Boross Mihály válogatott kisebb munkái. 2 frt.

Fáy András eredeti meséi és aphorizmái. Negyedik kiadás. 1 frt 60 kr.

Gyórfy Iván. Tréfás versek. Humorgyöngyök gyönyörködtető gyűjteménye. 80 kr.

Hufeland Kristóf Vilmos dr. Makrobiotika vagy hogyan hosszabbíthatjuk meg életünket. Dr. Klencke átdolgozása nyomán, ford. Kemény Fülöp. 1 frt 60 kr.

Jókai Mór válogatott beszélei. Második kiadás. 1 frt 60 kr.

Tartalom: I. A Bárdy család. — A jó öreg asszony. — A kalózkirály. — Petky Farkas leányai. — Bacsó Tamás.

II. A Hargita. — A khánok utódja. — Történetek egy ócska kastélyban. — Valdivia.

Kane a sarkutazó. A második Grinnel-expedíció sarkutazása Dr. Kane E. K. műve után. Bevezetéssel ellátva. 1 frt 60 kr.

Kisfaludy Károly válogatott munkái két kötetben. A költő arcképével. II-ik kiadás. 1 frt 60 kr.

Versek és elbeszélések. — Színművek.

Kisfaludy Sándor összes regéi. A költő aczélmetszetű arcképével. 1 frt 60 kr.

Tartalom. I. Előszó. — Csobáncz. — Tátika. — Somló. — Dobozi Mihály és hitvese. — A szent-mihályhegyi remete. — A megboszult hitszegő. — Gyula szerelme.

II. Kemend. — Döbrönte. — Szigliget. — A somlói vérszűret. — Esegvár. — Micz bán. — Frangepán Erzsébet. — Balassa Bálint. — Viola és Pipacs vagy hamis barát.

Knigge Adolf br. Érintkezés az emberekkel. Fordította Nagy István. 1 frt 80 kr.

Kuliffay Ede. Magyarország története. A legrégebb időktől korunkig. 1 frt 60 kr.

Kuliffay Ede. A szabadság hősei és vértanúi. Lapok a magyar történelemből. 1 frt 60 kr.

Legonvé Ernest. Atya és fia a tizenkilencedik században. Fordította Feleki József. Gyermek- és serdülő-kor. Ifju-kor. 1 frt 60 kr.

Magyar közmondások gyűjteménye. Különös tekintettel az életbölcsekre és a nevelésre. (Több mint hatezer közmondás.) Rendszerbe foglalta Almásy János. 1 frt 40.

Mathews Vilmos dr. Hogyan boldogulunk? Fordította és jegyzetekkel ellátta Poligen. 1 frt 60 kr.

Német beszélek. Irták: Ebers György, Heyse Pál, Spielhagen Frigyes, Stifter Adalbert, Storm Tivadar, Zschokke Henrik. 2 frt.

Orosz beszélek. Első kötet. Irták Puskin S., Gogol M., Krylov J., Dosztojevskij T., Turgenyev I. 2 frt.

— Második kötet. Irták: Gogol Miklós, Kochanovszkyné, gróf Sollohub, gróf Tolstoj L. N. 2 frt.

— Harmadik kötet. Irta: Turgenyev Szergejevics Iván. 2 frt.

Pestalossi Henrik. Lénárd és Gertrud. Magyarította Zsengeri Samu. A szerző életrajzával. 2 frt.

Könyves Tóth Kálmán. Falusi történetek. 1 frt 40 kr.

Tartalom: Nemzetes ur ördöge. — Javaszony keresztlánya. — A keresztlevél. — A honvéd árnya. — Hitelné asszonyság és kedves férje. — Tökési Bácsi és mostoha fia. — Ujmódi Zsófi. — Szegény teensasszony. — Karácsony anyaga. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány.

— Miért nemult el a vörös kakas. — Söprünyél a házagruntó. — Az elillant hónap, vagy hová lett a februárius. — Csak néhány hajszál. — A vasuti őr. — A szél hozta, a víz vitte.

Tündérmesék. A legkedveltebb gyűjteményekből összeállítva. Negyedik kiadás. 80 kr.

Wieland. Az Abderiták. Ford. Farkas Albert. 1 frt 40 kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapestben megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

VERNE GYULA.

BRANICANNÉ ASSZONYSÁG.

REGÉNY.

Francoziából fordította

HUSZÁR IMRE.

82 képpel.

Ára füzve 3 frt, vászonba kötve 3 frt 50 kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és kapható

Népköltészet, népdalok, népmesék, adomák.

- Adomák** és jellemző vonások a forradalom- és honvéd-életből 80 kr.
- A Bach-korszak adomákban.** Összegyűjté egy Bach-husár 80 kr.
- Baka-humor** az utczán, kaszárnyában és háboruban. Összegyűjté a rokkant huszár 1 frt.
- Bernáth Gáspár adomái, élezei** és gazsiadái 1 frt 20 kr.
- Erdélyi János.** Válogatott magyar népdalok. Képes kiadás 1 frt
- Fáy András** eredeti meséi és aphorismái. Negyedik kiadás. Két kötet kötve 1 frt 60 kr.
- Győrffy Iván, 50 magyar népdal és dallam** 40 kr.
- **Garabonczás diák.** Iskolás adomák, diákos ötletek. Valódi velős és villanyos viccek változatos és választékos vegyüléke, s szemenszedett szépszámu szellemszikkák szivderítésre szánt szerzeménye. Közel ezeregy élcz. 1 frt 50 kr.
- **Tréfás versek.** Humor gyöngyök gyönyörködtető gyűjteménye. Kötve 80 kr.
- Hajnik Károly. Visszaemlékezések.** Jelenetek és adomák a magyar életből 1 frt
- Hegedüs Lajos.** Eredeti tréfák, adomák s mondák a cigányéletből. Harmadik kiadás 80 kr.
- Huszár-humor** az utczán, kaszárnyában és háboruban. Összegyűjté a rokkant huszár 1 frt
- Kóser élezeek,** adomák és fain gondolatok. Öszegyűjték *Kóbi* Kohn ügyvédbojtár és káplárjelült 1 frt
- Majláth János. Magyar regék, mondák és népmesék.** Kiadta *Kazinczy Gábor* 2 frt 50 kr.
- Merényi László. Eredeti népmesék.** Két kötet 2 frt
- **Sajó- és tiszavölgyi népmesék.** Két kötet 2 frt
- **Dunamelléki eredeti népmesék.** Két kötet 2 frt
- Szini Károly. A magyar nép dalai és dallamai.** Hangjegyekkel. Négy füzet. Egy-egy füzet 30 kr., a négy füzet együtt 1 frt 20 kr., diszkötésben 1 frt 80 kr.
- Vajda János. Magyar bors.** A legjobb magyar és idegen adomák válogatott gyűjteménye 1 frt 40 kr.

Iskolás gyermekek részére szükséges fehérnemű

nagy választékban kapható

Kanitz Ferencz és Társa

fehérnemű és vászon-üzletében

Budapest, IV., hatvani-utca 11.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Csiky Gergely

regényei, elbeszélései és szinművei.

- Csiky Gergely. Elbeszélések.** Füzve 2 frt.
Vászonkötésben 2 frt 60 kr.
- **Arnold. Regény.** Füzve 1 frt.
- **Az Atlasz-család. Regény.** Füzve 2 frt.
- **Az atyafiak. Regény.** Füzve 1 frt 50 kr.
- **Sisyphus munkája. Regény.** Füzve 1 frt.
- **Az első és második. Elbeszélés.** Füzve 30 kr.
- **A zokoli uraság két leánya. Elbeszélés.** Füzve 30 kr.
- **Anna. Dráma** 1 felvonásban. Füzve 20 kr.
- **A nagyratermett. Vigjáték** 3 felvonásban. (A m. t. Akadémia 1889-ki pályázatán 200 arany Karácsonyi-díjat nyert). Füzve 40 kr.
- **A nagymama. Vigjáték** 3 felvonásban 30 kr.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep



Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek átvitása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságért jótállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonkint 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capotes Americains* testja 2 frt. *Safeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, testja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus avantage* 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, **Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63 U.** cs. k. kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rues petites Ecuries,** készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

ANGLO-NYOMDA

Gránátos-utca 20. BUDAPEST, Gránátos-utca 20.

A Károly-kaszárnyával szemben.

Ajánlja légszeszerőre berendezett, s a jelenkor kivánalmainak minden tekintetben teljesen megfelelő legújabb és legdivatosabb betűkkel ellátott könyvnyomdáját, hol minden néven nevezendő nyomtatványok, u. m.: folyóiratok, önálló művek, üzleti kimutatások, árjegyzékek, falragaszok stb. a legkisebbtől a legnagyobbig pontosan és jutányosan készíttetnek.

„Anglo-nyomda papirraktára“ Erzsébet-körút 54. sz. (a nagy-körúti fürdő átellenében).

SCHWARZ GYULA

HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,

Váci-utca 10. BUDAPEST, Váci-utca 10.

Minden bel- és külföldi hirlap számára szigorúan az árszabály-
szerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók“ és az

„Urambátyám“ kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik.

Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban
történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapok-

ról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.